

Струмок

Станіслав Бондаренко

Біг з гори прудкий струмок,
А назустріч йде зима!
Так і хоче на замок
Зачинити, та дарма...

Причини його дверима
Крижаними, льодяними,
А струмок собі під ними
Пробігає — далі плине!

По камінчиках він скаче,
Він ніколи не заплаче,
Лиш приспівує струмок,
Повен сонячних думок.

Поспішає він до хат —
До дівчаток і хлоп'ят.

Спершу він стає рікою,
Широчезною такою!

Допливає з танцями
До електростанції,

Далі лине по дротах,
По стовпах і по дахах.

Той струмок великим струмом
До кімнат іде без шуму,

Щоб могли ми у кімнатах
І читати, й малювати.

Отже, світло і ріка
Починаються з струмка!

Джерело: Веселка, 1989.